

влѣзли въ града откъмъ моста на новоселскитѣ казарми. Лѣвото крило е било занято съ отстъпващитѣ отъ Сливенъ турски войски откъмъ Бършанъ и се нахвърля срѣщу послѣднитѣ при *Аркъръ Куручъ*.

Молтке пише, че Курландския полкъ слиза отъ хълмоветѣ на югъ отъ Сливенъ, които били покрити съ лозя, а турскитѣ войски се опитали да бѣгътъ по посока къмъ Нова Загора и Казанлъкъ. Именно въ тоя опитъ става и истинското сражение при Сливенъ. Това, споредъ старци, е било до днешнитѣ салхани и очевидно край пжтя за Тунджа. Два скадрона се нахвърлятъ върху турцитѣ, но поради голѣмия брой на послѣднитѣ, били принудени да се отдрѣпватъ три пжти (споредъ Молтке). Пристигва имъ на помощ още единъ скадронъ и само тогава турцитѣ били изтикани въ полето (между Хамамъ-баиръ и Тунджа). Сражението е траяло три часа и руситѣ загубили единъ офицеръ и 12 войника (конника). Пѣхотата имъ не изпразднила ни единъ куршумъ. Слѣдъ побѣдата, руската кавалерия ще е прѣслѣдвала на дълго разстояние турцитѣ, защото хваща отъ тѣхъ 500 плѣнника, десетъ топа и шестъ коля баруть¹⁾ На излизане отъ Сливенъ турцитѣ запалили града, но огъня изгасналъ самъ по себе си (*Die Stadt gerieth in Brand, allein das Feuer, welches von den Türken angelegt war, erlosch nach einiger Zeit von selbst*).

Сливенъ билъ защищаванъ отъ *Халилъ-паша*, съ 13 полка редовна пѣхота и два полка кавалерия и отъ *Кюсе* и *Ибраимъ-паша*, съ нѣколко хиляди нередовни конника, вѣроятно *делии*, както пише Alexander, и 10 топа.²⁾

Идването на великия везиръ въ Сливенъ е било съмнително. Слуховетѣ за пристигането му тукъ нарочно сж били прѣскани, за да окуражатъ турцитѣ въ Сливенъ.

Турскитѣ войски въ Сливенъ сж били между 15—20,000 души. По руски източникъ, „Дибичъ атакувалъ на 31-ий Юлий съсрѣдоточения въ Сливенъ 20 хиляденъ турски корпусъ“.

„По двухъ-недѣльномъ отдыхѣ въ *Айдосъ*, войска двинулись къ *Селимнъ*; тамъ нанесенъ былъ послѣдній ударъ силамъ турецкимъ: *ихъ больше не видали*“.³⁾

¹⁾ По D-r Rosen, Gesch. der Türk., 1866, s. 85, плѣненитѣ при Сливенъ турци били 3,000 души. Тукъ датата за вземането на Сливенъ не е вѣрна.

²⁾ Делиитѣ, каквито Alexander видѣлъ и въ Бургасъ, били съ жълти потури, червена рубащка и високъ черенъ калпакъ, обвитъ съ чалма около челото. Пѣхотата е била съ сини потури, червена руоашка и фесъ. Топчитѣ сж били цѣли въ синйо и съ синъ високъ калпакъ съ червено тепе. Ср. за рускитѣ войски у сжщия, р. 129.

³⁾ Анонименъ авторъ на Путешествіе ко святымъ мѣстамъ въ 1830 г., ч. I, 1848 г., 3 4; И дѣйствително, боя при Сливенъ е вѣнеца на тая руска подбалканска кампания.